

ஈ. ரா. ராஜா,
பண்ணாகம்,
சுனிபுரம்.

25-5-2002.

நவாந்தர் யாழிலை

ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் தேவஸ்தானம்

53, 55, கொட்டாஞ்சேணை வீதி,
கொழும்பு - 13. தொலைபேசி இல : 432618

**ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரரைய நம
பராசக்தி**

எல்லாச் சக்திகளும் எதிலிருந்து வந்து எதில் லயிக்கிறதோ அதற்குப் பராசக்தி என்று பெயர். தேவி மகாத்மியத்தில் எல்லாத் தேவதைகளும் அவரவர்களுடைய சக்திகளை ஸமஸ்திசக்தியாகிய பராசக்தியிடம் ஒட்டவித்தார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. பராசக்தியை பரமேசுவரி, மஹா தேவி, ராஜ ராஜேஸ்வரி, ஸ்ரீ மாதா, லோக மாதா என்ற திருநாமங்களாலும் பிரதிஷ்டிட்ட செய்தும் பூஜை செய்தும் வழிபடுகிறார்கள். குறிப்பாக தூர்க்கை, லக்ஷ்மி, சரஸ்வதியைக் கொண்டாடுவது பெருவழக்கு.

பாஹேஸ்வரி, கெளமாரி, வாராஹி, மஹாலக்ஷ்மி வைஷ்ணவி, இந்திராணி, பிராஹ்மி, நாராளிம்ஹா, சாமுண்டி என்ற பராசக்தியின் ஒன்பது ஸ்வருபங்களில் ஒன்று பிரதானமாகவும் மற்ற எட்டும் அங்கமாகவும் இருக்கின்றன.

பராசக்திக்கு அனுஷ்டாணங்கள், புரட்டாசி மாதத்தில் வரும் நவராத்திரி, சோமவார விரதம், அநந்த திருத்தியை விரதம், ஆருத்திரா விரதம், செவ்வாய், வெள்ளிக்கிழமை விரதம், ரசகல்யாணி விரதம் முதலியனவாம்.

தூர்க்கை

சிம்மவாஹனத்தில் அமர்ந்து சக்கரம், சங்கம், குலம் முதலிய அயுதங்கள் தரித்துக் கூக்க நிவாரணியாகத் தூர்க்கை காட்சிதருகிறார். ராஹு தோலும் நீங்க ராஹு காலத்தில் தூர்க்கை பூஜை செய்வது வழக்கம்.

லக்ஷ்மி

நன்மைகளையும் நன்மை செய்யும் எல்லாப் பொருள்களையும் அளிப்பவள் லக்ஷ்மி. ஆயிரம் இதற்கணுபைய தாமரையில் இருக்கைகளிலும் தாமரைகள் தாங்கி, அபயம் வரதம் என்ற முத்திரைகளுடன் வீற்றிருந்து அருள், பொருள் பாலிப்பவள் லக்ஷ்மி. வள்ளுவர் குறளில் இவளை “அகமனமாந்து செய்யாள் உறையும்”, “முடியிலான் தாள் உளாள் தாமரையாள்” என்று குறிப்பர். பதினான்கு மன்வந்திரத்திலும் லக்ஷ்மி தேவிஅவதாரம் செய்கிறாள் என்பர். ஸ்ரீ நாராயணனின் திருமார்பில் லக்ஷ்மி அகலாமல் வசிக்கிறாள். எனவே அவனை ஸ்ரீ நிவாஸன் என்பர். லக்ஷ்மியை வேத சூக்தமாகிய ஸ்ரீ குந்தம், ஸ்ரீ தந்திரம், முதலிய ஆகமங்களால் பூஜை செய்வர். லக்ஷ்மிக்கு ஆதிலக்ஷ்மி, கஜலக்ஷ்மி, சந்தான லக்ஷ்மி, விஜய லக்ஷ்மி, தான்ய லக்ஷ்மி, தனலக்ஷ்மி, வீரலக்ஷ்மி, மஹாலக்ஷ்மி என்ற எட்டு எல்வருபங்கள் உள்ளன.

சரஸ்வதி

சரஸ்வதி தேவியை வாக்வாணி, பிரம்மபத்னி என்று அழைப்பர். இவள் கலைகளுக்கும் அறிவுக்கும் அதிதேவதை. வெள்ளைக்கலை உடுத்தி வெண் தாமரையில் அமர்ந்து ஸ்பாடக மாலையும் புத்தகமும் வீணையும் ஏந்தி ஹம்ஸ வாஹினியாக இருப்பவளாக இவளை தியானம் செய்வர். சரஸ்வதி தேவி தெய்வம்யாவும் உணர்ந்திடும் தெய்வம். கவிஞர் தெய்வம் சரஸ்வதி என்றால் பிரவாகம் போல் தங்குதடையின்றி வாக்குகள் வரும் என்றெல்லாம் கூறுவர். நவராத்திரி முடிவில் மிகச்சிறப்பாக ஸரஸ்வதி பூஜை செய்து மறுதினம் விஜயதசமி விழாவைக் கொண்டாடுவீர்.

சரஸ்வதி பாடல்கள்

வெள்ளைத் தாமரைப் பூவில் இருப்பாள்
வீணை செய்யும் ஒலியில் இருப்பாள்
கொள்ளை யின்பம் குலவு கவிதை
கூறும் பாவலர் உள்ளத் திருப்பாள்
உள்ள தாம்பொருள் தேடி யுனர்ந்தே
ஒதும் வேதத்தின் உள்ளின் நோளிரவாள்
கள்ள மற்ற முனிவர்கள் கூறும்
கருணை வாசகத் துட்பொரு ளாவாள்

மாதர் தீங்குரற் பாட்டில் இருப்பாள்
மக்கள் பேசும் மழலையில் உள்ளாள்
கீதம் பாடும் குயிலின் குரலைக்
கிளியின் நாவை இருப்பிடங் கொண்டாள்
கோதகன்ற தொழிலுடைத் தாகிக
குலவு சித்திரம் கோபுரம் கோயில்
சதனைத்தின் எழிலுடை யுற்றாள்
இன்ப மேவடி வாகிடப் பெற்றாள்.

சரஸ்வதி கவசம்

சரகுவதி என் தலையைக் காக்க வாக்கின்
தலைவியாம் வாக்தேவி நுதலைக் காக்க
விரகுபக வதிகண்ணைக் காக்க நாசி
விமலைவாக் வாதினியாள் காக்க வித்தைக் (கு)

உரியதனித் தேவதைன் உதடு காக்க
 உயர்புகழிப் பிராம்மிபல் வரிசை காக்க
 மருவும் 'ஜம்' என் நிடுமனு கண்டம் காக்க
 வாழ் 'ஹ்ரீமா'ம் எழுத்துள்ளறன் பிடரைக்காக்க

 எழுத்தான் 'சிரீம்' என்தோள் காக்க வித்யா
 திருஷ்டாத்மா என்மார்பில் இருந்து காக்க
 வழுத்துவித்யா ரூபினின் நாபி காக்க
 வாணிகரம் காக்கல்லா எழுத்தின் தேவி
 விழுத்தகள் அடிகாக்க வாக்கிற கென்று
 மேயஅதிட் டான்தே வதைதான் என்றன்
 முழுத்துறைப் பெவற்றினையும் காக்க காக்க
 மூள் கிழக்கில் சர்வகண்ட நாசி காக்க

 அங்கியெனும் திசைக்கண்ணே நின்று பீஜாட்
 சரிகாக்க மந்திரரா ஜத்தின் தேவி
 பொங்குதெற்கி லேயிருந்து காக்க காக்க
 புகல்முன்றக் கரவுருவாள் நிருதி திக்கில்
 தங்கியெனப் புரந்தருள்க மேற்குத் திக்கில்
 சாற்றுநா நுனியுறையும் அன்னை காக்க
 துங்கமிகு சர்வாம்பி கைதான் வாடு
 துன்னுதிசை யினில் என்னைக் காக்க காக்க

 சத்தியவா சினிவடக்கில் காக்க எல்லாக்
 கலையினிலும் உறைவாள்ச சானம் காக்க
 நத்துசர்வ பூசிதையாள் ஊர்த்து வத்தில்
 நயந்திருந்து காத்தருள்க அதோமு கத்தில்

புத்தகவா சினியாகும் தேவி காக்க

புகழ்கிரந்த பீஜத்தின் உருவாய் நின்றாள்
எத்திசைக ஸிலும் இருந்து காக்க காக்க

எனியேனைக் கலைமகள் தான் என்றும் காக்க

இந்த கவசத்தை தக்க பெரியோரிடம் உபதேசம் பெற்று முறைப்படி
பூஜை செய்தால் எல்லாக் காரியங்களிலும் வெற்றி பெறலாம்.

சரஸ்வதி சிந்தனை

புத்தகத் துள்ளுறை மாதே

பூவில் அமர்ந்துறை வாழ்வே

வித்தகப் பெண்பிள்ளை நங்காய்

வேதப் பொருஞக் கிறைவி

முத்தின் குடையுடை யாளே

முவுல குந்தொழு தேவி

செப்பு கவித்தன முலையாய்

செவ்வரி ஓடிய கண்ணாய்

முத்து நிறத்து வெண்பல்லாய்

முருக்கம் பூமேனி நிறத்தாளே

தக்கோ லந்தின்ற துவர்வாயாய்

சரஸ்வதி என்னுந் திருவே

எக்காலும் உன்னைத் தொழுவோம்

எழுத்தறி புத்தி பண்ணுவிப்பாய்

ஆக்காய் எம்பெரு மாட்டி

அழகிய பூவணை மீதாய்

நோக்காய் என்மிடி தீர்
நொடிக்கும் பிராமணத்தி நோக்காயே
சாலு நெல்லரிசி கொண்டு
சரஸ்வதி பூஜை பண்ணி
பாலோடு பழத்தை நிரப்பி
பராவித் தொழுவோம் நங்காய்
நங்காய் நங்காய் நமஸ்து
ஞானக் கொழுந்தே நமஸ்து
கல்விக் கரசே நமஸ்து
கணக்கறி தேவி நமஸ்து
சொல்லும் பொருளே நமஸ்து
குச்சும் ரூபி நமஸ்து

ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் அருளிச் செய்த
சகலகலாவல்லி மாலை
கட்டளைக் கலித்துறை

வெண்டாமரைக்கு அன்றி நின்பதம்
தாங்க என் வெள்ளை உள்ளத்
தண்டாமரைக்குத் தகாது கொலோ?
சகம் ஏழும் அளித்து
உண்டான் உறங்க, ஒழித்தான் பித்தாக,
உண்டாக்கும் வண்ணம்
கண்டான் சுவைகொள் கரும்பே!
சகல கலாவல்லியே!

நாடும் பொருள்கவை சொற்கவை
 தோய்தர, நாற்கவியும்
 பாடும் பணியில் பணித்து அருள்வாய்:
 பங்கய, ஆசனத்தில்
 கூடும் பகும்பொன் கொடியே!
 கனதனக் குன்றும் ஜம்பால்
 காடும் சுமக்கும் கரும்பே!
 சகல கலாவல்லியே!

2

அளிக்கும் செந்தமிழ்த் தெள்ளமுது
 ஆர்ந்து, உன் அருள் கடலில்
 குளிக்கும் படிக்கு என்று கூடும் கொலோ?
 உளம் கொண்டு தெள்ளித்
 தெளிக்கும் பனுவல் புலவோர்
 கவிமழை சிந்தக் கண்டு,
 களிக்கும் கலாப மயிலே!
 சகல கலாவல்லியே

3

தூக்கும் பனுவல் துறைதோய்ந்த
 கல்வியும், சொல்கவை தோய்
 வாக்கும் பெருகப் பணித்து அருள்வாய்
 வடநாற்கடலும்,
 தேக்கும் செந்தமிழ்ச் செல்வமும்,
 தொண்டர் செந்நாவில் நின்று
 காக்கும் கருணைக் கடலே!
 சகல கலாவல்லியே!

4

பஞ்ச அப்பி இதம்தரு செய்யபொன்
 பாத பங்கேருகம் என்
 நெஞ்சத் தடத்து அலராதது என்னே?
 நெடுந்தாள் கமலத்து
 அஞ்சத் துவசம் உயர்த்தோன் செந்
 நாவும் அகமும் வெள்ளைக்
 கஞ்சத் தவிசு ஒத்து இருந்தாய்:
 சகல கலாவல்லியே!

5

பண்ணும், பரதமும், கல்வியும்
 தீஞ்சொல் பனுவலும், யான்
 எண்ணும் பொழுது எளிது எய்த நல்காய்:
 எழுதா மறையும்,
 விண்ணும், புவியும், புனலும்,
 கனலும், வெங்காலும், அன்பர்
 கண்ணும், கருத்தும், நிறைந்தாய்:
 சகல கலாவல்லியே!

6

பாட்டும், பொருஞும், பொருளால்
 பொருந்தும் பயனும், என்பால்
 கூட்டும் படிநின் கடைக்கண் நல்காய்:
 உளம் கொண்டு தொண்டர்
 தீட்டும் கலைத்தமிழ்த் தீம்பால்
 அழுதம் தெளிக்கும் வண்ணம்
 காட்டும் வெள் ஒதிமப் பேடே
 சகல கலாவல்லியே!

7

சொல்விற்பனமும், அவதானமும்,
 கவி சொல்லவல்ல
 நல்வித்தையும், தந்து அடிமை கொள்வாய்,
 நனின ஆசனம்சேர்
 செல்விக்கு அரிது என்று ஒரு காலமும்
 சிதையாமை நல்கும்
 கல்விப் பெருஞ்செல்வப் பேறே!
 சகல கலாவல்லியே!

8

சொற்கும், பொருட்கும் உயிராமெய்ஞ்
 ஞானத்தின் தோற்றும் என்ன
 நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பார் யார்?
 நிலம் தோய் புழைக்கை
 நற்குஞ் சரத்தின் பிடி யோ(டு)
 அரச அன்னம் நாண, நடை
 கற்கும் பதாம்புயத் தாயே!
 சகல கலாவல்லியே!

9

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக
 மேற்பட்ட மன்னரும் என்
 பண்கண்ட அளவில் பணியச் செய்வாய்:
 படைப்போன் முதலாம்
 விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடி உண்டேனும்
 விளம்பில் உன்போல்
 கண்கண்ட தெய்வம் உளதோ?
 சகல கலாவல்லியே!

10

மகாகவி கம்பர் இயற்றிய
சரஸ்வதி அந்தாதி

ஆய கலைகள் அறுபத்து நான்கினையும்
ஏய உணர்விக்கும் என் அம்மை - தூய
உருப்பளிங்கு போல்வாள், என் உள்ளத்தின் உள்ளே
இருப்பள் இங்கு வராது இடர்.
படிக நிறமும், பவளச்செல்வாயும்
கடிகமழ்பூந் தாமரை போற் கையும் - தூடியிடையும்
அல்லும் பகலும் அனவரத மும்துகித்தால்
கல்லும் சொல் லாதோ கவி?

நால்

சீர்தந்த வெள்ளிதழிப் பூங்கம
லாசனத் தேவி, செஞ்சொல்
தார் தந்த என்மனத் தாமரை
யாட்டி, சரோருகமேல்
பார் தந்த நாதன் இசைதந்த
ஊறணப் பங்கயத்தாள்
வார் தந்த சோதிஅம் போருகத்
தாளை வணங்குதுமே.

1

வணங்கும், சிலைநுதலும் கழை

தோரும்வன முலைமேற்

சுணங்கும், புதிய நிலவெழு

மேனியும் தொட்டுடனே

பிணங்கும் கருந்தடங் கண்களும்,

நோக்கிப் பிரமன் அன்பால்

உணங்கும் திருமுன்றி ஸாய், மறை

நான்கும் உரைப்பவளே.

2

உரைப்பார் உரைக்கும் கலைகள்

எல்லாம் என்னில் உன்னையன்றித்

தரைப்பால் ஒருவர் தரவலரோ?

தன் தரளமுலை

வரைப்பால் அமுது தந்து இங்கெனை

வாழ்வித்த மாயிலே

விரைப்பா சடை மலர்வெண்

தாமரைப் பதி மெல்லியலே

3

இயலானது கொண்டு நின்திரு

நாமங்கள் ஏத்துதற்கு

முயலாமை யால்தடு மாறுகின்றேன்

இந்த முவலகும்

செயலால் அமைத்த கலைமகளே,

நின் திருவருஞ்கு

அயலாய் விடாமல் அடியேனையும்

உவந்து ஆண்டருளே

4

அருணோ தயத்திலும் சந்திரோதயம்

ஒத்து அழகு எரிக்கும்

திருக்கோல நாயகி, செந்தமிழ்ப் பாவை

திசை முகத்தால்

இருக்கோதும் நாதனும், தானும்

எப்போதும் இனிதிருக்கும்

மருக்கோல நான் மலராள்

என்னை ஆளும் மடமயிலே.

5

மயிலே மடப்பிடியே, கொடியே

இளமான் பிணையே

குயிலே, பகங்கிளியே, அன்னமே

மனக் கூர் இருட்கோர்

வெயிலே, நிலவெழும் மேனி மின்னே,

இனி வேறுதவம்

பயிலேன் மகிழ்ந்து பணிவேன்

உனது பொற் பாதங்களே.

6

பாதாம் புயத்திற் பணிவார்

தமக்குப் பலகலையும்

வேதாந்த முத்தியும் தந்தருள் பாரதி;

வெள்ளிதழ் பூஞ்

சீதாம் புயத்தில் இருப்பாள்;

இருப்ப என் சிந்தையுள்ளே

ஏதாம்? புவியில் பெறல்

அரிதாவது எனக்கிளியே!

7

இனிநான் உணர்வது என்னென்
 கலையாளே, இலகு தொண்டைக்
 கனி நானும் செவ்விதழ் வெண்ணிற்றத்
 தாளைக் கமல அயன்
 தனி நாயகியை அகிலாண்டமும்
 பெற்ற தாயை மணப்
 பணிநாள் மலர் உறை பூவையை
 அரணப் பாவையையே

8

பாவும் தொடையும் பதங்களும்
 சீரும் பலவிதமா
 மேவும் கலைகள் விதிப்பாளிடம்,
 விதியின் முதிய
 நாவும், பகர்ந்த தொல் வேதங்கள்
 நான்கும், நறுங்கமலம்
 பூவும், திருப்பதம் பூவால்
 அணிபவள் புந்தியுமே.

9

புந்தியில் காரிருள் நீக்கும் நீத்தியு சுதா
 புதிய மதியமென் கோ? புது புது
 அந்தியில் தோன்றிய தீபம் சுதா
 என்கோ? நல்அருமறை யோர் சுதா
 சந்தியில் தோன்றும் தபனன் என்கோ?
 மணித் தாமம் என்கோ? சுதா புது
 உந்தியில் தோன்றும் பிரான் சுதா
 புயந் தோயும் ஒருத்தியையே.

10

ஒருத்தியை, ஒன்றும் இலா என்
 மனத்தின் உவந்து தன்னை
 இருத்தியை, வெண்கமலத்து இருப்பாளை
 என்னெணன் கலை தோய்
 கருத்தியை, ஐம்புலனும் கலங்காமல்
 கருத்தை யெல்லாம்
 திருத்தியை, யான்மற வேன; திசை
 நான் முகன் தேவியையே

11

தேவரும், தெய்வப் பெருமானும்,
 நான்மறை செப்புகின்ற
 முவரும், தானவர் ஆகிடன் ளோரும்.
 முனிவரரும்
 யாவரும், ஏனைய எல்லா உயிரும்
 இதழ் வெளுத்த
 பூவரும் மாதின் அருள்கொண்டு
 ஞானம் புரிகின்றதே.

12

புரிகின்ற சிந்தையின் ஊடே
 புகுந்து புகுந்து இருளை
 அரிகின்றது, அழ்கின்ற எல்லா
 அறிவின் அரும் பொருளைத்
 தெரிகின்ற இன்பம் கனிந்தூறி
 நெஞ்சம் தெளிந்து முற்ற
 விரிகின்றது, என்னெணன் கலைமாது
 உணர்த்தியே வேதமுமே.

13

வேதமும், வேதத்தின் அந்தமும்,
அந்தத்தின் மெய்ப் பொருளாம்
பேதமும், பேதத்தின் மார்க்கமும்,
மார்க்கப் பின்க்கு அறுக்கும்
போதமும், போத உருவாகி எங்கும்
பொதிந்த விந்து
நாதமும், நாதவண்டு ஆர்க்கும்
வெண்டாமரை நாயகியே. 14

நாயகம் ஆனமலர் அகமாவதும்
ஞான இன்பச்
சேய் அகம் ஆன மலர் அகமாவதும்
தீவினையால்
ஏய் அகம் மாறிவிடும் அகமாவதும்
எவ்வயிர்க்கும்
தாயகம் ஆவதும், தாதார்
சவேத சரோருகமே. 15

சரோருகமே; திருக்கோயிலும்
கைகளும் தாள் இணையும்
உரோருகமும், திரு அல்குலும்,
நாபியும் ஒங்கிருள் போற்
சிரோருகம் சூழ்ந்த வதனமும்
நாட்டமும், சேயிதமும்
ஒரோர் உகம் ஈர அரை மாத்திரை
ஆன உரை மகட்கே. 16

கருந்தாமரை மலர், கண் தாமரைமலர்,
காமருதாள்
அருந்தாமரை மலர், செந்தாமரை மலர்,
ஆலயமாத்
தருந்தாமரை மலர், வெண்தாமரை
மலர் தாவில் எழில்
பெருந்தாமரை மணக்கும்
கலைக்கூட்டப் பினை தனக்கே. 17

தனக்கே துணிபொருள் என்னும்
தொல்வேதம்; சதுர்முகத்தோன்
எனக்கே சமைந்த அபிடேகம் என்னும்;
இமையவர் தாம்
மனக்கேதம் மாற்றும் மருந்து என்ப;
குடும் மலர் என்பன் யான்
கனக்கேச பந்திக் கலைமங்கை
பாத கமலங்களே. 18

கமலந்தனில் இருப்பாள் விருப்போடு
அம்கரம் குவித்துக்
கமலம் கடவுளர் போற்றும் மென்புவை;
கண்ணில் கருணைக்
கமலந் தனைக் கொண்டுகண்டு, ஒருகால்
தம் கருத்துள் வைப்பார்
கமலம் கழிக்கும் கலைமங்கை
அருணி காரணியே. 19

காரணன் பாகமும் சென்னியும்
சேர்தரு கண்ணியரும்
நாரணன் ஆகம் அகலாத் திருவும்
ஓர் நான் மருப்பு
வாரணன் தேவியும், மற்றுள்ள
தெய்வ மடந்தையரும்
ஆரணப் பாவை பணித்த
குற்றவேல் அடியவரே. 20

அடிவேதம் நாறும்சிறப்பு ஆர்ந்த
வேதம் அனைத்தினுக்கும்
முடிவே, தவளமுள்ளி மின்னே,
முடியா இரதன
வடிவே, மகிழ்ந்து பணிவார்
தமது மயல் இரவின்
விடிவே அறிந்து என்னை ஆள்வார்
தலந்தனில் வேறு இலையே. 21

வேறு இலையென்று, உன் அடியாரிற்,
கூடி விளங்கும் நின்போர்
கற்றலை, யானும் குறித்து நின்றேன்;
ஜம்புலக் குறும்பாம்
ஆற்றலை கள்ளவ் மயக்காமல், நின்
மலர்த்தாள் நெறியில்
சேற்றலை ஈந்தருள்; வெண்தாமரை
மலர்ச் சேயிழையே. 22

சேதிக்கலாம் தர்க்க மார்க்கங்கள்
எவ்வெவர் சிந்தனையும்
சோதிக்கலாம்; உறப் போதிக்கலாம்
சொன்னதே துணிந்து
சாதிக்கலாம்; மிகப் போதிக்கலாம்;
முத்தி தான் எய்தலாம்;
ஆதிக் கலாமயில் வல்லி பொற்றானை
அடைந்தவர்க்கே.

23

அடையாள நாள்மலர் அங்கையில்
ஏடும் மணிவடமும்
உடையானை நுண்ணிடை ஒன்றும்
இலானை, உபநிடதப்
படையானை, எவ்வழிரும்
படைப்பானைப் பதும நறுந்
தொடையானை, அல்லது மற்று,
இனியாரைத் தொழுவதுவே.

24

தொழுவார் வலம் வருவார் துதிப்பார்
தம் தொழில் மறந்து
விழுவார், அருமறை மெய் தெரிவார்
இன்ப மெய் புளகித்து
அழுவார், இன்னும் கண்ணில் நீர்மல்குவார்
என்கண் ஆவது என்னே?
வழுவாத செஞ்சொற் கலைமங்கை
பால் அன்பு வைத்தவரே.

25

வைக்கும் பொருளும், இல்வாழ்க்கைப்
 பொருளும், மற்றுள்ப் பொருளும்
 பொய்க்கும் பொருள் அன்றி, நீடும்
     பொருள் அல்ல; பூதலத்தின்
 மொய்க்கும் பொருளும், அழியாப்
     பொருளும் விழுப் பொருளும்
 உய்க்கும் பொருளும், கலைமாது
     உணர்த்தும் உரைப் பொருளே.   26

பொருளால் இரண்டும் பெறலாகும்
     என்ற பொருள் பொருளோ?
 மருளாத சொற்கலை வான்பொருளோ?
     பொருள் வந்து வந்தித்து
 அருளாய் விளங்கு மவர்க்கு ஒளியாய்
     அறியாத வர்க்கு
 இருளாய் விளங்கும், நலங்கிளா
     மேனி இலங்கிழையே.   27

இலங்கும் திருமுகம்; மெய்யிற் புளகம்
     எழும்; கண்கள் நீர்
 மலங்கும்; பழுதற்ற வாக்கும்
     வலிக்கும்; மனம் மிகவே
 துலங்கும்; முறுவல் செயக் களி
     கூரும் கழல் புனல் போல்
 கலங்கும் பொழுது தெளியும்,
     சொல்மானைக் கருதினர்க்கே.   28

கரியார் அளகமும், கண்ணும்
 கதிர் முலைக் கண்ணும், செய்ய
 சரியார் கரமும், பதமும், இதமும்
 தவள நறும்
 புரியார்ந்த தாமரையும், திருமேனியும்,
 பூண் பனவும்
 பிரியாது என்னெஞ்சினும் நாவினும்
 நிற்கும்; பெருந்திருவே. 29

பெருந்திருவும் சமயமங்கையும் ஆகி
 என் பேதை நெஞ்சில்
 இருந்தருஞும் செஞ்சோல் வஞ்சியைப்
 போற்றில், எல்லா உயிர்க்கும்
 பொருந்திய ஞானந்தரும்; இன்ப
 வேதப் பொருஞும் தரும்;
 திருந்திய செல்வம் தரும்; அழியாப்
 பெருஞ் சீதருமே. 30

**ஸ்ரீ ஸரஸ்வத்யை நம
சரஸ்வதி நமஸ்துப்யம்**

ஸரஸ்வதீ நமஸ்துப்யம் வரதே காமருபினீ
 வித்யாரம்பம் கரிஷ்யாமி சித்திரப்பவது மேஸதா
 ஸரஸ்வதீ நமஸ்துப்யம் ஸர்வதேவி நமோநம:
 ஸாத்தருபே ஸஸிதரே ஸர்வயோகே நமோநம:
 நித்யாநந்தே நிராதாரே நிஷ்களாயை நமோநம:

வித்யாதரே விசாலாகுஷ் ஸ்ததஜ்ஞாநே நமோநமः
ஸ்ததஸ்ப்படிக ரூபாயை ஸ்கஷ்மரூபே நமோநமः
ஸ்ப்தப்ரஹ்மி சதுர்ஹஸ்தே ஸர்வஸித்யை நமோநமः
முக்தாலங்கிருத ஸர்வாங்க்யை மூலாதாரே நமோநமः
மூலமந்தர ஸ்வருபாயை மூலஸக்த்யை நமோநமः
மனோன்மணி மஹ்ரயோக வாக்ஸ்வரி நமோநமः
வாக்மியை வரதஹஸ்தாயை வரதாயை நமோநமः
வேதாயை வேதரூபாயை வேதாந்தாயை நமோநமः
குணதோஷ விவரஜின்யை குணதீப்த்யை நமோநமः
ஸர்வஜ்ஞாநே ஸதாநந்தே ஸர்வரூபே நமோநமः
ஸம்பன்னாயை குமார்யைச ஸர்வஜ்ஞேதே நமோநமः
யோகாநார்ய உமாதேவ்யை யோகாநந்தே நமோநமः
திவ்யஜ்ஞான தரிநேத்ராயை திவ்யமூர்த்யை நமோநமः
அர்த்தசந்தர ஜடாதாரி சந்தர பிம்பே நமோநமः
சந்தராதித்ய ஜடாதாரி சந்தர பிம்பே நமோநமः
அனுரூபே மஹாரூபே விஸ்வரூபே நமோநமः
அணிமாத்யஷ்ட ஸித்தாயை ஆனந்தாயை நமோநமः
ஜ்ஞான விஜ்ஞான ரூபாயை ஜ்ஞான மூர்த்யை நமோநமः
நாநாஸாஸ்தர ஸ்வருபாயை நாநாரூபே நமோநமः
பத்மதா பத்மவம்ஸாச பத்மரூபே நமோநமः
பரமேஷ்ட்டை பராமூர்த்யை நமஸ்தே பாபநாஸினீ
மஹாதேவ்யை மஹாகாள்யை மஹாலக்ஷ்மியை நமோநமः
ப்ரஹ்ம விஷ்ணு ஸிவாயைச ப்ரஹ்ம நார்யை நமோநமः
கமலாகர புத்பாச காமரூபே நமோநமः
கபாலி கர்மதீப்தாயை கர்மதாயை நமோநமः

கலைமகள் வழிபாடு

நாற்றெட்டுப் போற்றி

(ஒவ்வொரு வரிக்கும் முடிவில் 'போற்றி' என்று சேத்துச் சொல்ல வேண்டும்)

அறிவினுக் கறிவாய் ஆனாய்
செறிஉயிர் நாத்தொழும் திகழ்வோய்
ஆட்சிகொள் அரசரும் அழியாய்
காட்சிசேர் புலவர்பால் கனிவோய்
இல்லக விளக்கம் இறைவி

5

நல்லக மாந்தரை நயப்பாய்
ஸரமார் நெஞ்சினர் இபந்தோய்
ஏரமார் தொடையால் அணிவோய்
உலகியல் நடத்தும் ஒருத்தி
உலகில் உயர்க்கறி வளிப்போய்

10

ஊனமில் வெள்ளை உருவினாய்
கானக் குயில் மொழிக் கனினியே
எண்ணிலாப் புகழுடை எந்தாய்
பண்ணியல் தமிழின் பாவாய்
ஏழுல குந்தொழும் இறைவி

15

குழும்நல் அன்பரின் துணைத்தாய்
ஜிதுசேர் வெண்கலை ஆடையாய்
மைதீ முத்து மாலையாய்
ஒட்டக் கூத்தர்க் குதவினோய்
வட்டவெண் தாமரை வாழ்வோய்

20

ஒதுவார் அகத்துறை ஓளியே
போதுசேர் அருட்கண் பொற்கொடி
ஓனவைமு தாட்டியாய் ஆனாய்
கெளவையே இல்லாக் கலைமகள்
கல்விக் கரசே கலைக்கடல்

25

நல்விற் புருவ நங்காய்
செங்கையில் புத்தகம் சேர்த்தாய்
அங்கையில் படிகம் அடக்கியோய்
சமை குண் டிகைக்குத் தாயே
அமைவுகொள் ஞான அருட்கையாய்

30

அஞ்சலென் றருள்தரும் அன்னே
மடமறு நான்முகன் வாழ்வே
திடமறு செந்தமிழ்த் தெளிவே
கண்கண்ட தெய்வக் கண்மணி

35

பண்கண்ட பாவிற் படர்ந்தனை
தந்தையும் தாயுமாய்மத் தழைப்போய்
மெந்தரோ டொக்கலாய் வளர்வோய்
நல்லோர் சொற்படி நடப்போய்
பல்லோர் பரவும் பனுவலோய்

40

மன்னரும் வணங்க வைப்போய்
உன்னரும் பெருமை உடையோய்
யாவர்க்கும் இசைந்த யாயே
பாவும் பொருமாய்ப் படர்வோய்
பூரப் பரிவரு பொற்கொடி

45

வார நெஞ்சினர் வழித்துணை
சிலம்பொலிச் சிற்றுடித் திருவருள்
நலுமை இடக்கணாம் நாயகி
வள்ளைக் கொடிச் செவி மானே
பிள்ளை மொழித்தமிழ்ப் பிராட்டே

50

அழகின் உருவே அணங்கே
பழகு தமிழின் பண்ணே
இளமை குன்றா ஏந்திமாய்
வளமை குளிர்மை மன்னினாய்
அறஞும் பொருளும் அருள்வோய்

55

வறஞ்சு இன்பம் மலிந்தோய்
சொன்ன கலைகளின் தொடர்பே
மன்னிய முத்தின் வயங்குவாய்
கம்பர்க் கருளிய கருத்தே
நம்பினோர்க் கின்பருள் நல்லோய்

60

காண்டகும் எண்ணெண் கலையாய்
வேண்டா வெண்மையை விலக்குவோய்
கிட்டற் கரிய கிளிமொழி
வெட்ட வெளியாம் விமலை
கீத்தியார் வாணியாம் கேட்லாய்

65

ஆர்த்தியார் அன்பரின் அகத்தாய்
குமர குருபரக் குதவினோய்
அமரரும் வணங்கும் அம்மே
கூர்மையும் சீர்மையும் கொண்டோய்
ஆர்வலர் ஏத்த அருள்வோய்

70

கெடலரும் பாவின் கிழத்தி
விடலரும் அறிவின் வித்தே
கேள்வி கல்விக் கிழமையோய்
ஆள்வினை அருஞும் அழித்தே
கையகக் கழுநீக் கலைமகள்

75

பொய்நீ அருங்கலைப் பொருளே
கொண்டற் கூத்தற் கொம்பே
வண்டமிழ் வடமாழி வளனே
கோதில் பலமொழிக் குருத்தே
போதில் உறையும் பொன்னே

80

சங்கொத் தொளிர்நிறத் தாளே
அங்கண் அருள்நிறை அம்மா
சாதலும் பிறத்தலும் தவிரந்தோய்
போதலும் இருத்தலும் போக்கினோய்
சினமும் செற்றமும் தீந்தோய்

85

மனமும் கடந்த மறைபொருள்
சீரார் சிந்தா தேவியை
ஏரார் செழுங்கலை இன்பே
கடரே விளக்கே தூயாய்
இடரே களையும் இயல்பினாய்

90

குழும் தொண்டரின் தொடர்பே
ஏழுமும் இசையின் இசைவே
செவ்விய முத்தமிழ்த் திறனே
ஒளவியம் அறுக்கும் அரசி
சேவடிச் செல்வம் அளிப்போய்

95

பாவடிப் பயனே படைத்தருள்
 சைவம் தாங்கும் தனிக்கொடி
 மையெலாம் போக்கும் மருந்தே
 சொல்லொடு பொருளின் சுவையருள்
 அல்லொடு பகலுண் அடைக்கலம்

100

சோர்விலா அறிவின் தொடர்பே
 தீவிலா நுண்கலைத் திறனே
 தமிழ்க்கலை தமிழ்ச்சுவை தந்தருள்
 தமிழ்மந் திரமொழித் தண்பயன்
 தாயே நின்னருள் தந்தாள்

105

தூயநின் திருவடி தொழுதனம்
 திருவுடன் கல்வித் திறனருள்
 இருநிலத் தின்பம் எமக்கருள் போற்றியே

குத்தனூர் நாயகி

பேசவே முடியாத நாவினில் நின்திருப்
 பெயரைந் எழுதி வைத்தாய் - அவன்
 பேசுமொழி யாவுமே பாசம் இணையவே
 பெற்றுமே பெருமைதந்தாய் - சிறு
 மாசும்உறை யாததோர் மழுலை மனத்தினை
 மாதாநீ தந்திடுவாய் - என்னுள்
 ஒசையாய் எழுவதும் உன்குரல் ஆக்கியே
 ஒற்றுமை கூட்டி விடுவாய்.

கையினில் வீணையும் கட்கழும் நூல் கொண்ட
 கருணையின் வாணியுள்ளன - என்றான்
 மெய்யுருகப் பாடியே வேண்டுவேன் நித்தமும்
 வெற்றியின் கொற்றமே வா - நெஞ்சில்

ஜயமும் நீங்கிவிடத் தெய்வமே சூத்தனூர்
 ஆண்டிடும் அருள் விளக்கே - நான்
 செய்வதொன்றும் அறிய மாட்டேன் எத்தவறும்
 செய்யாமல் காத்தருள்கவே.

பொருள் வேண்டுமென்றுமோர் போதைத் துடிப்பினில்
 பொழுதைக் கழிக்கலாமோ? - இந்த
 இருள்முண்ட குழலில் என்னிருகன் பொன்னொளியாய்
 இங்கு நீ வந்திடாயோ? - உன்றன்
 விரல் தீண்டும் வீணையின் மெல்லிமையின் இன்னொலியில்
 மின்னிவரத் தீந்தமிழைத் தா! - உன்றன்
 அருள் வேண்டி நிற்கின்ற ஆத்ம தவத்திற்கும்
 ஆசிகள் தந்திடம்மா!

போனதே பொழுதென்று போனபின் புலம்பாமல்
 பொன்னாக்கி வைப்பதற்கே - என்றன்
 ஞானத்தேவி வந்து நடனமே ஆட்டுக்.
 நல்லருளில் என்னுள்ளமே - என்னைம்
 கூனதோ கண்களும் குருடதோ சூத்தனூர்
 கொற்றவி குறையை நீக்கு - இந்த
 ஊனதே நின்பணியில் ஊன்றிக் கிடக்கவை
 உள்ளூர்த் தெம்பாக்கி வை

அச்சத்தை நெஞ்சத்தின் அப்பாலுக்கப்பாலாய்
 அம்மாந் ஓட்டவேண்டும் - இங்கு
 மிச்சத்தி லேநிற்கும் வீரத்தில் எங்குரல் உன்
 மேன்மைகள் பாடவேண்டும் - வான
 நட்சத்தி ரம்னறன் கைகளிலே விழவேண்டும்
 நன்மாலை ஆகவேண்டும் - நின்றன்
 உச்சத்தின் மகுடமாய் ஒளிவீசுக் கூத்தனூர்
 உரைகின்ற வாணி அருளே.

பாதியாய் வாழ்வதும் பாதியாய் முடிவதும்
 பக்குவம் அற்றலவோ! - நெடு
 வீதியாய்ச் சென்றாலும் விளக்கமே தெரியாமல்
 வெறுமையாய்ப் போவதிலையோ! - அருள்
 ஜோதியே நீதியே ஆதியே கூத்தனுர்ச்
 சுயமான ஓளி வெள்ளமே - நின்றன்
 சீதளத் தாமரையின் செந்தார அடியோடு
 சேர்த்துவை என்று மென்னை

தப்பிக்க ஓடினால் தண்டனை துரத்தி வரும்
 சத்தியம் தடுத்து நிற்கும் - அன்றே
 எப்பக்கம் போனாலும் யாவரும் எதிரியாய்
 எடுத்தகை ஓங்கி நிற்பார் - வான
 மப்புக்குப் பின்னாலே மழைவரும் என்பதில்
 மாறாத உண்மையுண்டு - உள்ளம்
 ஒப்பிக்க உண்நாமம் கூத்தனுர் வானியே
 உயர்வான புகழுமேதுவோ?

கொடுத்ததைக்க கேட்பதும் கேட்டதைக் கொடுப்பதும்
 கொள்கையில் சரியாயினும் - மனம்
 தடுப்பதைச் செய்வதும் தானேயென்றிருப்பதும்
 தர்மத்தின் நிறைவாகுமா! - இங்குப்
 படித்ததைச் சொன்னவர் பலமுறை சொல்லியும்
 பக்குவம் பெற்றுதென்ன? - என்னை
 நடத்தியே செல்லவும் நாடினேன் கூத்தனுர்
 நாயகி வானியருளே.

காலையில் ஓளியன்று மாலையே மறைகிறது
 காட்சியில் கண்டதென்ன? - வண்ணச்
 சேலையில் வரிக்கோடு சிந்தையில் தீப்பற்றி
 சிறுதூச மாக்கவிலையோ? இங்கு

நாளையும் கோளையும் நம்புவதனால் மட்டும்
 நலம்வந்து கூடிவிடுமோ? - உன்றன்
 தாளினில் தலைவைத்துக் கூத்தனார் தாயே நான்
 தரம் உயர் வேண்டுமெம்மா!

நின்நினைவில் ஓடும் ஒட்டல் நின்நினைவில் ஆடும் உயிர்
 நின்நினைவில் பாடும்குரலும் - என்றும்
 நின்நினைவில் முடியகண் நின்நினைவில் குடியபொன்
 நின்நினைவில் பொன்னூஞ்சலே - என்றும்
 நின்நினைவில் கூத்தனார் நிலைகொண்ட வாணியே
 நின்நினைவும் என்செயலதோ - என்றும்
 நின்நினைவில் தேடும் அருள் நின்நினைவை நாடுமென்ம்
 நின்நினைவில் கோடி பேறுமே.

தம்பத நிலை நாடியோர் நாவுள்
 மலரும் கலை வாணியே
 அம் ஸமதை வாகன மாய்
 கொண்டவளே - ஸம்பவ
 நிலையுள் மிளிரும் சகலகலா
 வல்லியே மலரடி தனை
 எம்முள் பதித்தருள் வாயே
 பிரமன் நிலையறு பூரணியே.

சரஸ்வதி துதி

வெண்மலரும் வெண்பனியும் வெண்கலையும்
 வெண்மணியும் வேய்ந்து வாச
 வெண்கமலம் வீற்றிருந்து பழங்கருணை
 பூத்துவண்டு விளாரி பாடக்
 கண்மலரு மாயிரந்தோட விழ்ந்து முகை
 நெகிழ்தத் கமலத்தீல் வாழென்
 கண்மலருந் சதுர்முகத் தோனா வில்வளர்
 வாணிபதங் கருத்துள் வைப்பாம்.

அண்ட புவனங்களினை ஆக்குமயன் நேவியுனை
மண்டலத்தில் போற்றி வரம் பெற்ற தொண்டருக்கு
ஆதரவாய் நின்று அருளினாய் முத்தமிழும்
போதமளி வாணி யுற்றாள் போற்றி!

ஸ்ரீ சரஸ்வதி காயத்தீர்

ஓம் மஹாதேவ்யை ச வித்மஹே ப்ரஹந்ம
பத்னியை ச தீமஹிறி!
தந்நோ வாணீ ப்ரசோதயாத்!!

மஹா தேவியை அறிவோமாக. பிரமம் பத்னியைத்
தியானிப்போமாக. அத்தகைய தியானத்தில் வாணீ
நம்மைத் தூண்டுவிப்பாளாக.

அன்னை அபிராமி

உதிக்கின்ற செங்கத்திர் உச்சித் திலகம் உணர்வுடையோர்
மதிக்கின்ற மாணிக்கம் மாதுளாம் போது மலர்க்கமலை
துதிக்கின்ற மின்கொடி மென்கடிக் குக்குமதோய மென்ன
விதிக்கின்ற மேனி அபிராமி என்றன் விழுத்துணையே.

துணையுந் தொழுந் தெய்வமும் பெற்றதாயுஞ் சுருதிகளின்
பணையுங் கொழுந்தும் பதி கொண்டவே ரும்பளி மலர்ப்பூங்
கணையுங் கருப்புச் சிலையுமென் பாசாங்குச முங்கையில்
அணையுந் திரிபுரசுந்தரி யாவதறிந் தனமே.

மனிதருந் தேவரு மாயா முனிவரும் வந்து சென்னி
குனிதருஞ் சேவடிக் கோமளமே கொன்றைவார் சடைமேற்
பனிதருந் திங்களும் பாம்பும் பக்ரதியும் படைத்த
புனிதரு நீயுமென் புந்தியெந் நாளும் பொருந்துகவே.

பூத்தவளே புவனம் பதினான்கையும் பூத்த வண்ணங் காத்தவளே பின் கரந்தவளே கறைக் கண்டனுக்கு மூத்தவளே யென்று மூவா முருந்தற் கிளையவளே மாத்தவளே யுன்னை யன்றி மற்றோர் தெய்வம் வந்திப்பதே.

கொடியே யிளவஞ்சிக் கொம்பே யெனக்குவம்பே பழுத்த படியே மறையின் பரிமளமே பனிமாலி மயப் பிடியே பிரமன் முதலாய தேவரைப் பெற்றவம்மே அடியே ஸிறந்திங் கினிப்பிறவாமல் வந்தாண்டு கொள்ளே.

மணியே மணியின் ஒளியே மணிபுனைந்த அணியே அணியும் அணிக்கழகே அணுகாத வர்க்குப் பிணியே பிணிக்கு மருந்தே அமர் பெருவிருந்தே பணியேன் ஒருவரை நின்பத்தும் பாதம் பணிந்த பின்னே.

வெறுக்குந் தகைமைகள் செய்யினும் தம்மடியாரை மிக்கோர் பொறுக்கும் தகைமை புதியதன்றே புது நஞ்சையுண்டு கறுக்கும் திருமிடற்றான் இடப்பாகம் கலந்த பொன்னே மறுக்கும் தகைமைகள் செய்யினும் யான் உண்ண வாழ்த்துவனே.

தனந்தரும் கல்விதரும் ஒருநாளும் தளர்வறியா மனந்தரும் தெய்வ வடிவந்தரும் நெஞ்சில் வஞ்சமில்லா இனந்தரும் நல்லன எல்லாம் தரும் அன்பர் என்பவர்க்கே கனந்தரும் பூங்குழலாள் அபிராமி கடைக்கண்களே.

விழிக்கே அருஞுண்டு அபிராமி வல்லிக்கு வேதும் சோன்ன வறிக்கே வறிபட நெஞ்சண்டு எமக்கு அவ்வறிகிடக்கப் பறிக்கே சுழன்று வெம்பாவங்களே செய்து பாழ்ந்ரகக் குழிக்கே அழுந்தும் கயவர்தும் மோடென் கூட்டினியே.

ஆத்தாளை எங்கள் அபிராம வல்லியை அண்டமெல்லாம் பூத்தாளை மாதுளம்பு நிறுத்தாளை புவி அடங்கம் காத்தாளை யங்குச பாசாங்குசமுங் கரும்பு மங்கை சேந்தாளை முக்கண்ணியைத் தொழுவோர்க்கொரு தீங்கில்லையே.

எங்கள் வெளியீழுகள்

- ❖ தூர்க்கை வழிபாடு
- ❖ அபிராமி அந்தாதியும் சிவபூராணமும்
- ❖ கேதார கெள்ளி விரதம்
- ❖ மாரியம்மன் தாலாட்டும் திருவூஞ்சலும்
- ❖ நவராத்திரி பாமாலை
- ❖ திருவிளக்கு பூஜை வழிபாடு
- ❖ திருவெம்பாவை
- ❖ துக்க நிவாரண அஷ்டகமும்.
தனவிருத்தி மாலையும்

ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன்

தேவஸ்தானம்

53, 55, கொட்டாஞ்சேணை வீதி,
கோழும்பு - 13. தொலைபேசி இல : 432618